

Rotterdam, 29 juni 2016.

Geachte Voorzitter, dames en heren Raadsleden en andere aanwezigen.

Mijn naam is Paul Rosekrans.

Ik woon bijna twintig jaar in het Scheepvaartkwartier.

Op 21 januari 2008 stelde de heer De Gruiter, lid van de commissie FIBS, schriftelijke vragen over de wijze waarop rekening wordt gehouden met de belangen van bewoners bij ingrijpende bouwprojecten in de stad, waarbij onder andere de gebrekkige procedures en communicatie rond het Zalmhavenproject als voorbeeld werden genomen. Er werd gevraagd om een cultuuromslag bij de diensten die de grote bouwprojecten voorbereiden, om serieus om te gaan met de belangen van de omwonenden. De wethouder, Karakus, antwoordde dat inderdaad de afwikkeling van bouwinitiatieven niet altijd goed verloopt en hij besloot tot oprichting van een werkgroep bewonersparticipatie. Een andere concrete aanleiding was dat sloop- of bouwprojecten vertraging oplopen of zelfs spaak lopen vanwege een mislukt participatieproces. Ook de moties Oosterhoff, 2006 en Simons, 2007, droegen het college op om een inspraakprocedure te starten bij ieder groot infrastructureel project en vooraf aan te geven waar bewoners daadwerkelijk iets kunnen veranderen.

Ik heb deel mogen uitmaken van de werkgroep in 2008 en 2009. In de werkgroep was veel kritiek op de werkwijze van de gemeentelijke diensten. Een van de kritiekpunten was dat vaak een inloop- of voorlichtingsbijeenkomst achteraf een inspraakavond werd genoemd, terwijl van daadwerkelijke inspraak geen sprake was geweest. Ook werd van andere vormen van tegenwerking door de ambtelijke diensten gewag gemaakt. De diensten zouden vooral het belang van de ontwikkelaars steunen. Ook in het Zalmhavenproces zie ik samenspannen van de dienst Stadsontwikkeling en de investeerder.

December 2009 werd het z.g. Stadsprotocol Bewonersparticipatie geformuleerd. Er werd een 'Gouden Driehoek' beschreven met in de drie punten Markt, Overheid en Bewoners, waarbij uitgegaan wordt van gelijkwaardigheid van de drie partijen. Ook werd de Participatieladder geïntroduceerd met vijf treden van geïnformeerd worden tot meebeslissen en drie tussenfasen. Onder het hoofdstuk Facilitering Bewoners werd een budget beschikbaar gesteld waarmee een bewonersvertegenwoordiging professionele deskundigheid kan inhuren. Ook werd een z.g. Toolkit Participatie bij fysieke projecten samengesteld voor de praktische begeleiding van het participatieproces.

Dit ziet er allemaal mooi en aantrekkelijk uit. Hoe anders is de praktijk.

Bij informatie bij de projectmanager van de dienst Stadsontwikkeling, op 15 juni j.l., blijkt dat deze medewerker niet op de hoogte is van de Gouden Driehoek,

het participatieprotocol en de Toolkit. Zij kent alleen interne nota's over participatie, waarvan de burger geen kennis heeft. De criteria van participatie zijn m.i. geheel niet toegepast bij het beoordelen van de zienswijzen over dit onderwerp. Volkomen ten onrechte wordt aan de Raad voorgesteld de zienswijzen ongegrond te verklaren. Dit is een duidelijk voorbeeld van "de slager keurt zijn eigen vlees". Rekening houdend met het stadsprotocol kan gesproken worden van een volledig gefaald participatietraject. Ik verzoek dan ook met klem dat het voorstel voor ongegrondverklaring van de zienswijzen over inspraak en participatie wordt afgewezen daar het volkomen ongefundeerd is en het oordeel over de zienswijzen wordt gecorrigeerd naar GEGROND!